

Nr 27.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av 20 § i förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt; given Stockholms slott den 19 januari 1923.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 20 § i förordningen den 28 oktober 1910 (nr 115) om inkomst- och förmögenhetsskatt.

GUSTAF.

F. V. Thorsson.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 20 § i förordningen den 28 oktober 1910 (nr 115) om inkomst- och förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas, att 20 § i förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt skall hava följande ändrade lydelse.

20 §.

1 mom. Varje år bestämmes den för alla skattskyldiga enhetliga procent av de i 19 § 1 och 2 mom. omförmälda grundbeloppen, med vilken inkomst- och förmögenhetsskatt skall det året utgå.

2 mom. Vid restitution av skatt enligt 19 § 3 mom. tillämpas å där omförmälda grundbelopp det procenttal, som, på sätt nyss sagts, bestämts att gälla för det år, under vilket utdelning, som föranlett restitution, ägt rum.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författnings-samling; och skall vad i 20 § 2 mom. i dess ändrade lydelse stadgas äga tillämpning jämväl beträffande restitution, som hänför sig till utdelning under år 1922.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 19 januari 1923.*

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Thorsson anför:

Jag anhåller nu att för Kungl. Maj:t få anmäla frågan om ändrad lydelse av 20 § i förordningen den 28 oktober 1910 om inkomst- och förmögenhetsskatt. Denna paragraf är av följande lydelse:

»1 mom. För varje år bestämmes den för alla skattskyldiga enhetliga procent av de i 19 § 1 och 2 mom. omförmälda grundbeloppen, med vilken inkomst- och förmögenhetsskatt skall det nästföljande året utgå.

2 mom. Vid restitution av skatt enligt 19 § 3 mom. tillämpas å där omförmälda grundbelopp det procenttal, som, på sätt nyss sagts, bestämts att gälla för året näst efter det, under vilket utdelning, som föranlett restitution, ägt rum.»

Med hänsyn till budgetårets omläggning, varmed ju, bland annat, åsyftades, att procenttalet för inkomst- och förmögenhetsskatten skulle komma att bestämmas det år, taxeringen äger rum och skatten betalas, framlade Kungl. Maj:t sistlidet år icke för riksdagen något förslag om bestämmande av procenttal för år 1923. I årets statsverksproposition har däremot föreslagits, att 1923 års inkomst- och förmögenhetsskatt skall utgå med 175 procent av grundbeloppen.

20 § 1 mom. i skatteförordningen torde nu böra erhålla en jämkad avfattning, i anslutning till den nya ordningen.

Att procenttal för år 1923 ej bestämts år 1922 har, vad angår det i 2 mom. berörda fall, haft till följd, att vissa bolag, som eljest år 1922 blivit berättigade att erhålla restitution av B-skatt, måst någon tid vänta på sina restitutioner.

Den nu gällande bestämmelsen motiverades i mitt den 21 mars 1919 hållna anförande till statsrådsprotokollet på följande sätt:

»Såsom förut nämnts skall B-skatten restitueras till bolaget, när de B-skattade medlen i vanlig ordning utdelats till aktieägarna. Bolaget kan emellertid hava fonder, vilka avsatts under olika år och å vilka i följd därav olika procent av B-skattens grundbelopp erlagts. Man kan emellertid icke vid restitutionen avgöra, huruvida de utdelade medlen avsatts det ena eller andra året, och sålunda ej heller huru stor B-skatt, som erlagts för desamma. Det kan därför icke stadgas, att det skattebelopp, som skall restitueras, skall utgöra just den för de utdelade medlen erlagda B-skatten, utan särskilda bestämmelser äro erforderliga om storleken av det belopp, som skall restitueras. B-skatten är ju avsedd blott såsom ett provisorium för den skatt, som skolat erläggas av aktieägarna, därest vinsten i sin helhet utdelats, och då utdelning ju skall taxeras till inkomstskatt året efter det utdelningen skett, kan lämpligen bestämmas, att vid restitution skall å grundbeloppet tillämpas det procenttal, som bestämmes att gälla för året näst efter det, under vilket utdelning, som föranlett restitutionen, ägt rum.»

Då det givetvis för de skattskyldiga måste framstå som en väsentlig olägenhet att ej utfå restituerade belopp förrän året efter det rätten till restitution uppkommit och vid en så sen tidpunkt som efter det riksdagen hunnit besluta om procenttal för det året, synes mig den nuvarande regeln böra ersättas av en föreskrift, att restitution skall ske efter det procenttal, som är bestämt för det år, under vilket utdelning, som föranlett restitutionen, ägt rum, ehuru de till grund för gällande avfattning liggande skälen i och för sig äro beaktansvärda.

Stadgandet i 2 mom. bör av förut antydda skäl tillämpas retroaktivt.

Föredragande departementschefen uppläser härefter ett inom finansdepartementet utarbetat förslag till förordning om ändrad lydelse av 20 § i förordningen den 28 oktober 1910 (nr 115) om inkomst- och förmögenhetsskatt och hemställer, att förslaget måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen bifalla och förordnar, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bil. litt. vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Martin Philipson.